

Ford Puma a Kuga jsou vozi kategorie SUV, do kterých se dobře nasedá a řidič má přehled odění před sebou.

Ford Puma zaujme svou kompaktností a větší Kuga s variabilním zavazadlovým prostorem je navíc k dispozici s hybridním pohonem.

Rezervujte si dvoudenní testovací jízdu na Ford skladem CZ.

Silvio Berlusconi

Silvio Berlusconi, několika násobný italský premiér, mediální a realitní magnát, Šoumen, který do politiky přenesl prvky komerční televize, dominoval italské politice uplynule čtvrtstoletí.

V pondělí jeho vláda definitivně skončila, italské úřady uvedli, že ve věku 680 let zemřel.

Podle médy, podlehl chronické leukémii, která ho v posledních měsících držela stranou od centra pozornosti.

Berlusconi zásadním způsobem proměnil italskou politiku, na její špici se vracel na vzdory korupčním skandálům a soudním procesům.

Jaké bylo čtvrtstoletí s mužem, který chtěl řídit zemi jako svojí firmu?

Čím Itálii fascinoval? A jak na něj budou vzpomínat?

Je úterý 13. června, tady Jelenka Kabrhelová a 559. Spravodajský podcast se znam zpráv.

Martin Mejstřík, politolog z Institutu Mezinárodních Studií fakulty sociálních věd univerzity Karlovy.

Dobrý den.

Dobrý den.

Pane mejstříku, ve věku 680 let zemřel v Itálii Silvio Berlusconi, miliardář a politik, který dominoval 3 dekády italské politice.

Jak výraznou stopu za sebou zanechává?

Opravdu Silvio Berlusconi už před svým stupem do politiky byl jednou z velmi známých osobností, byl to bohatý podnikatel, vlastník médií, vlastník známého fotbalového klubu a poté co vstoupil do těch médií,

tak prakticky 30 let byl dominantním hráčem a i když byl ve vládě nebo i když byl v opozici polarizoval celou společnost,

že s ním opravdu odchází velký kus italské politické historie.

Fléš od Jadrenci a Emorto Silvio Berlusconi.

Toto je kariéra Silvio Berlusconi, Emorto.

Bývalý italský premiér zesnul v milánské nemocnici, kde byl od minulého pátku kvůli zápalu plic a chronické leukémii.

Jeho politickou kariéru provázali korupční i sexuální skandály.

Kolem je spousta krásných mladých dívek a já nejsem svatý, to jste všichni pochopili.

Přesto si Berlusconi dokázal udržet vliv a ještě loni získal křeslo v italském senátu.

On do veřejné funkce vnesl to, co bylo vlastní show businessu, seks, opulentní styl, snahu šokovat.

Dá se říct, že byl před obrazem prototypu politika, jaký zažíval výstřední úspěch, třeba o dekádu od dvě později.

Teď myslím, Donalda Trumpa, pojměte formě třeba i Viktor Orbán, nebo dokonce André Babiš.

On byl tím, o kom si říkáš, podnikatelnem v politice.

To znamená člověkem, který neměl příliš jasné ideové ukotvení,

který donišel, jak sám ono říkal, vlastně, zdonucení,

protože jsem musel zachránit z tu zemi, kterou chtěl řídit jako svojí firmu.

Ono je vlastně původním autorem tohoto sloganu.

Myslím si, že zase je to potřeba v kontextu ta italské politické scény kravdické, víc taková teatrálnější, víc dává důraznat.

Řeknám i osobní život těch politiků.

A zpiš, že s tam prosadí někdo, jako je on, než nějaký suchár.

Na druhou stranu on vlastně byl zpišet i produktem té dobětou začátku 90. těchleta toho rozpadu politického systému v Itálii.

Na jakým zjevení byl v tom roce 1994, když naskočil tedy do politiky, v tu chvíli už jako jeden z nejbohatších italských podnikatelů?

Opravdu velkým, protože v té době Itálii byla opravdu politika, byla výsoznými vodami těch klasických aparátčků, partajní čejní a on opravdu do toho přinesl velmi svěží výtr.

A i když se poděláme, kdo z začátku podporoval, tak to by byl i podměrně té lidé, které bychom třeba označil základe liberální elity, že opravdu v ním viděli tu záchranu vlastně té země, to, že to potom opadlo jinak, je věc druhá, ale on zvuzoval opravdu naděje, že může tu zemi vyvez těch korupčních vod té tzv. Italské první republiky.

No, media teď ti zároveň připomínají, že kritikové už tehdy varovali, že Berlusconi může být v politice jenom proto, aby hájil své vlastní obchodní zájmy.

Jak se mu dařilo Itali přesvětčit, že myslí na veřejné blaho?

A asi dářilo tedy z toho, co říkáte?

Tak ho měl výhodu, že proti němu stála poměrně rozdrobena opozice vymtěsi, že na zčátku do Varsády jehle prakticky všechny tradiční politické strany skulabovali a na jednu se tam objevil prostě nový hráč, který měl obrovskou výhodu.

Kdyby při nástupu Andréba byše všechno ostatní strany v té době skončili, tak by on by měl mnohem jednodušší možnost se prosadě, takže ho měl tu startovací pozici velmi dobrou a dokázal si osobním stílem a si my aktivitami přesvětčit velkou část Italou, že to s ním je prostě myslí i dobře.

A lidé byli skutečně uhranouti?

Teď to některá média komentují, takže Berlusconi svedl celou Itálii, byl schopný takového efektu?

By řekl, že minimálně u takovéte konzervativnější části zajmené na nejhu Itálie takové těch lidí, kteří tu politiku brali vzpiš jako už popkultru mě v té době, nesledovali ji příliš do hloupky a zároveň třeba zase na severu takové ty drubné živnostníky, kteří v měm viděli

ten svý předobraz toho self-made-mená,
který se opravdu vypracoval od začátku
až do té pozice, takže když by se řekl
takým tím American Dream, tak on prostě ten italský
sen v zpustitě těch lidí vlastně zosobňoval.
Důležitou roli v berlu z konihu politické karjéře
se hráli jeho mediální biznis
dá se popzat jaký nakolik mu pomohl?
V něm mám začátku pomohu velmi výrazně.
Do začátku 80. týchlec Vitály byly
povolené pouze státní media,
státní televize, tři kanály
a teprve právě od začátku 80.
týchlec došlo poměrně velké
privatizaci a otevření těch frekvencí
pro nová media, če už on využil,
poskupoval všechny možná regionální malé televize
zniž vytvořil to své mediální imperium
a opravdu potom v jednu dobu
v těch 90. letech však rásou
kromá televizní media patřela jem.
To, že v možnostech mnohem ještě větších,
než si uvidomujeme mi tady.
Vitály vždycky teď media byla politizovaná
a tato jeho media opravdu velmi
tlačila jeho a jeho politickou agendu.
Co to vypadalo? Pořady se Sylvium Berlusconi
a tak dál?
Pořady se Sylvium Berlusconi
dostával obrovský prostor v těch médiích,
zaměstnával tam jím s přátelného vináře,
kterím o něm velmi dobře hovořili.
Forc itália! Forc itália!
A zároveň do toho vlastně
tyto televize dávali pořady,
které přitahovali právě
ty... Vitály si říkalo,
že vlastně nejlo a něžšiskou noza
stancu oměl mezi ženami v domácnosti.
Przeže Vitály je docela fenomen,
ale ještě třeba v 90. letech
10% populace ženy
byly ženy, které měli povolání
žena v domácnosti, zejména na jihu,

které přes ten den byli velké konzumentky jichou pořadu. Takže to se říkalo o tom svádění, takže toto byla tnej víc ta skupina, která němu byla nejlo a jálnější v tomhle ohledu. Takže to byla jedna z skupin, které pak tvořili tůpáteř jeho voličstva. A jaké další? Po tom to byli ze začátku podnikatele na tom severu, na celou dobu se snažil vystupu jako ten obhájce tých podnikatelů měší daně, efektivních šístát a tak dále. Potom určitě to byla částečně třeba i vrstva nějakých těch nacionalistíctějí zaměřených voličů. Když to vezmeme dneska má strana současné preměrky 30% voličů, velká část nich jsou lidé, kteří když si v milosti volili, určitě Sylvia Berlusconiho. Tak víte, umírně mější středopraví lidé, střední tridy, vlastně potom od něj přišli k ní. A jenom abychom si to představili, který ve chvíli, kdy Sylvia Berlusconi takhle vtrhl na itálskou politickou scénu. Jak velký záběr měl v biznisu, tak měl mediální průmysl částečně pod kontrolou, tím, že vlastně je už tedy síť těch celost státní televizí. Začínal vesta webnictví, kam všude jeho podnikatelské imperium zasahovalo. Tyto dvě hlavní sektory byly ty, o které opíral a vlivu. Vzlnámá vyskru zapojal do svého kampanii také častokrát, tak byl fotbalí výklup A. Milan, se říkalo se, že vždycky před volubami na jednou ten klub koupil nějakého slavného hráče, velmi náhodně, samozřejmě, a ten klub v té době byl velmi úspěšný. Takže zase to bylo něco, co hrálo na tu kartu těch itel, pro které,

samozřejmě, fotbal je něco jako náboženství,
takže v tomle věděl, do čeho má investovat.
Pokud v něčem vynikal, tak to byl to odhadnout
náladu té společnosti
a opravdu být tím, když bychom nějak
jakoby stereotype o Italovi,
tak by jsem, že by vyspůlstě ohlede, jak ten stereotype
vzplňovalo.
Italský nejvyšší soud potvrdil trest
v kauze danivých uniků bývalého italského
premiéra Sylvania Berlusconiho.
Někdejší předseda vlády má jít na 4 roky
do vězení Větší Čiči.
4 letý trest, ale neznamená, že půjde na tak dlouho
zamříže a mnesty jemu z něj 3 roky ukrojí.
Díky věkusi může vybrat
mezi domácím vězením a veřejně
prospešnými pracemi.
To, co se stalo jen potvrzuje
nezodpovědnost části justičního systému
je to nekontrolovatelné jednání
samozvané státní moci,
lidí, kteří nebyli zvolení.
Berlusconi o všem čelí obžalo bám
v desítce dalších kaus. Včerejší
rozhodnunkí nejvyššího soudu je
celostní gardiktem.
Na 7 let poslal milánský
soud do vězení Sylvania Berlusconiho
zaplacený seks znezletil o dívkou ruby.
Ilkavali je rebujaré večerky
ve své vylé nepopírá.
Orugi je proslavené pod názem bunga bunga,
ale vylučuje. Stejně jako sexuální hrátky
se svůdnou taničnicí ruby.
Penízejí údejně dával ze soucitu.
Na víc netušil, že ještě nebylo 18.
V nadám Maročanka jeho verzi
v soudních výpovědích potvrdila.
Na světku se ale chlubila,
že s tehdejším přeměrem spala.
Nejvyšší soud
definitivně z prostěliviny
bývalého přeměra Sylvania Berlusconiho

v takzvané kauze rubygate.
Placeným seksem znezletil
o dívkou politik, podle gardik,
ktu zákon neporušil.
Zároveň on se dostával
tím, čím co dělal
často na hranu zákona
za jeho hranu
stanu nejmeně 630 krát před soudem
k vůli obvinením
sahajícím od falečného účetnictví
až po uplácení soudců.
Byla oprávněná ta kritika,
že potom, když byl v těch nejvyšších funkcích,
že si tvořil zákony na míru,
kterému pomáhali vihnouce důsletkun
toho, jak pracoval, postupoval.
Jednoznačně zajíme na to bylo
vidět mezi lety 2001-2006,
kdy ta vláda byla stopilní,
vydržela vlastně jako první vláda
fytualské storice levelobní období
bez nějakých velkých otřesů
ale většina té doby místo toho,
aby byla věnována oprav v nějakým reformám,
který to země velmi nutně potřebovala,
tak velká čas energie byla právě
vypotřebována na to,
aby on se vihnul těm soutům
a potom v tého poslední vláde
poroc 2008-om tam už to byla vložení
v posledních měsících, ale tech jenom křeč
a snáhasne dostat do vězení.
A zároveň
po každé, když ten premiarský post
opouščil, tak se zdálo,
že se do politiky už nevrátí,
ale nakonec se cenně vrátil,
jak se mu ten několika násobní
kambek podařil.
Už několikrát v Itálii byl
tyto řeknu cennicky pohřbíván
politicky, ale vždycky se
dokázal vrátit právě, protože

vždycky dokázal se opřít
od část svých těch nejvěrnějších
také poslední nobo už ta strana
joší docházel, dech měla
ok. 8% v posledních dvou volbách,
takže už to není tak jako dřívé, ale
je to tak, vždycky se mu podařilo
velmi nečekaně vrátit.
Většinu využil trás slabosti,
rozhádané vlády, která opravdu
díky tomu, že to byly strany, které se často
spojili pouze proti němu, a jasně ten
anti Berlusconi byl jeho jich jediný program
tak velmi často to nedopadlo potom dobro
a on se dokázal vlastně na základě
toho vrátit. Na ten poslední návrat
tohle nyní na podzim, kdy se Silvio
Berlusconi a jeho forca Itálie stali
součástí nové vlády itálské
krajně pravicové premiérky Georgia
Meloniové. Jakou roli v ní na konec
Berlusconi hrál, stál se toho mocnou
šedu eminencí itálské politiky,
jak se chvíli spekulovalo, nebo
na konec musel vyklidit polé
ustoupit těm dalším stranám?
Tak on už v té době bylo vidět, že vždycky
na tom není úplně nejlépe. On sam
chtěl se velmi stát právě to, jak říkáte
v tehle vlády, v tehle v tehle v tehle
v tehle v tehle v tehle v tehle
v tehle v tehle v tehle v tehle
v tehle v tehle v tehle v tehle
v tehle v tehle v tehle v tehle
v tehle v tehle v tehle v tehle
v tehle v tehle v tehle v tehle
v tehle v tehle v tehle
v tehle v tehle v tehle v tehle
v tehle v tehle v tehle v tehle
nevšimel, že už to všichni brali, tak jako,
že už je trošku, či to řeknu lidové odkecané.
Jedním z těch výroků, které se hodně

probírali, to bylo právě na podzim,
bylo, když podpořel Vladimíru
a Putina, Ruského prezidenta
v jeho válečném tažení na Ukrajině.
On podporoval Putina dlouhodobě
a vlastně i Itálii posunul
na tu stranu k vědší spolupráci
s Ruskem, a vlastně asi částečně
i tureckém. Jakým způsobem je možné
vysvětlit tenhle vztah?
Tak ono to vychází z to, že Berlusconi
v celou svojí politickou kariéru zakládal
svojí zahrantní politiku na osobních stazyích.
Prostě když jimu nějaký politik
byl sympaticky tak najednou s tou zemí
měl dobré vztahy a naopak.
Velmi si třeba přátel s Georgem Bušem
mlačím, proto vlastně Itálii
měl velmi dobré vztahy se spojenými
státy. Na druhou stranu ešte více
se přátel s Vladimírem Putinem, tak
že Putin mu jezdil na narozeniny, on jezdil
do Moskvy, asi nejznávnější potom je
Berlusconi vztah s Muhammadem Gadáfí.
Gadáfí byl i v Itálii, kde tam kempoval
úprostřed říjíma. To bylo
dáno tím, že udržoval ty osobní
vás byt a zase chtěl si přepadat silným
lídrem. A naopak velmi, velmi
špatný vztah měl třeba s Angelou Merkelovou
krahou, by se nebrala vážně a
on ní za to velmi neměl rád právě
po to, že viděl, že tam ne používá
toho respektu jako třeba ze strany
takže ta fotka v těch identických
beranicích zlatním jrem Putinem asi nebyla
na kaší Romana, skutečně
takových fotek by se opravdu našli celou řadu
Izkeďáfím a tak dále
tohle po ním vlastně zůstalo.
Tady táska zahraniční politika se hodně
dohodával, čtyři k do pořádku
v té poslední děkádi, aby se nějakým se
normalizovala do dnešní podoby.

Píšli i dramácika.

Ještě Loni v řínu se kolegům chlubil,
že od ruzkého prezidenta dostal
dvacet láh vývodky a milý dopis
a hájil jeho agresy
proti Ukraine.

Putina v ruzku přiměli k tomu, aby vymyslel
tuto speciální operaci. Jeho vojska
měla za týden dorazit do Kyjeva
a nahradit zelenského vládu vládom
dobrých lidí.

Dá se říct obecně
kam Itálii Sylvio Berlusconi posunul
politicky ale i výných rovinách
třeba v ekonomické nebo ve společenské.

Já bych řekl, že
zpíš tím problémem je kamí neposunul
že opravdu díky svým
politickým schopnostem ve volbách
dokázal se stavit opakovaně
poměrně stabilní vlády
na rozdíl od těch vládt, řekl mi,
středole vých, ale když už
tu vládu poté se stavil, tak ho nedokázal
vůbec sem potenciál přetavit do nějakého
posunul, do nějakých reform, protože
už jsme se bavili velkou časového
času, použil na zákony,
kterému měli pomoci
v ochraně před těmi procesy, takže řekl bych,
že právě to je jednosti důvodu,
proč Itálii je dneska není bráno,
jako úplně země, která by měla mít
tahou nev nějakých moderních
snah v Evropě, na té státní úrovni
právě protože ty roky se trošičku
prospali.

Na spořáku vám to dost necinka,
kam z penězi, aby byly chráněné
před inflací, font monetika
zhodnotí jakoukoliv částku o 6,5%
a to firmám i domátnostem.

Více na monetika CZ.

My jste se v uvodu dotknul té podoby

toho, čím je naplněn ten
jeho politický styl, dá se
označovat za Berlusconiismus,
je to správně.
Může se tak označovat, já sam si myslím,
že takové je tedy zmy dané těmi
osobnostmi. Nám ujde lehčí práci,
že to kde můžeme opravdu potom nazvat
kohokoliv. Já si myslím, že asi
není opravdu nejlépe seditřa
podnikatelský populismus, dost často
třeba i zroziska různých autorů, které to
skoumají, což také neplatí
pro velké spektrum politiku
a nicméně i na ně se to dá
uplatnit, že přistupují k politice
velmi transakčně, vidí tam prostě jenom
ty výhody a nevýhody
pro něj a i celou tu politiku
vidí s tím mádáti dál. A není tam
ideologický podtek, když on
opravdu nebyl vůbec vyhraněný
ani natučí na druhou stranu.
A je to překvapivé nebo je to
znakem prostě nějaké změny.
Když se na to díváte třeba učímám svým
politologa, kdy se tedy začali míchat
v populistické politice různé
vlivy, tu si sahnul
pro nějaké opatření, které bylo
ze středo pravicové politiky,
tu sahnul k nějakém opatření
v zahraničním politice, které bylo
třeba viloženě, nevím, levicové
a tak dál. On patří určitě
k těm, co byly
průkopníky, ale k těm, co
se objevili na teplitické scéně
a které můžeme označit za populisty
poměrně brzo, protože itálii
po začátku devarisátých let
to předběhlo zruha 20 let
v některých případech, kde je další země
a bylo to působino právě

specifickou situací, kdy itálie
se rozpadl ten stranický systém
a bylo potřeba nějaké změny
a byla tam vlastně živná půda
v ten populismu zdříve, než třeba
v jiných západevropských zemích.
A když se díváte na to kam
se ten jeho politický stil rošířel
dá se říct, že ho můžeme označit
za předobraz Evropského populizmu?
Předobraz určité části Evropského populizmu
protože on se třeba od populizmu,
který reprezentuje část, než
tady John Jamiloniowa nebo
jiné radikálně pravidsové strany,
které mají velmi jasné ideové
zaměření, mají svůj agendu,
za kterou poměrně jasně jdou
v prvním případě technokratického populizmu,
který není ideově ukotvený
další příklad bychom našli
počítě Vandrej Babišovi
a dalších fozdkách putnikatelích,
kteří jdou to politiky
s očitým třeba osobním mycíli.
A zanechává to potom ale na té společnosti
jako takové nějaké trvalé efekty
tím třeba, jak je potom
schopná se vztahovat ubec k politice,
co očekávat od politiků?
Tak v tom itálském případě hočit, to byla tabulvarizace,
to má zase třeba podobné právě s tím
před obrazem těch dalších politiků,
kterým je přeroznávány, kdy opravdu
se nedovřešily jeho osobní aferky
nebo i tedy jeho soudní procesy
a měl vlastně kolem se ve vždycky nějaké další
lidi, kteří ho potom hájily
ať jeho spolupracovníky nebo voliče
a vlastně zaprvé polarizoval tu společnost
do té době žádný i hlsky politik
dnes buzoval takovou velkou polarizaci
v té společnosti a zároveň
přinášel i

tu buvolvarizaci opravdu toho
vysupování v parlamentu,
vysupování na tiskových konverencích,
přenesel tam do lkemi, kdy teátrali
a to v té politice si myslím částečně
zůstal, už pak vidíte, že jak na to nevázal
třeba Mateus Salvíny, tak ten si myslím,
že jeho velmi dobrým čákem v tomhle.
Jak na něj teď Itálii je bude spomínat?
Řekl bych záleží, z jakého části
politického spektra, ale myslím si,
že v dlouhodobě spíš byl to
ty různé kauzy, které se za ním táhly.
To bude vždycky to, co přehluší
ten zbytek, právě proto,
že nějakých jasných, konkrétních věcí,
u kterých by se ukázal, to to je
díl od Perluscon a jeho vlády
nebo jeho snáhy, si myslím,
že v právě moc takových věcí nenejdeme.
A pokud bychom asi hodně s Nacázkou řekli,
že on jistím způsobem
umetl cestu těm
stranám, kterého následovali,
byl teď ve vládě
dá se říct, kama Itálie je namířeno
s touhle cestou otevřenou
ale bez té osoby, která
politice dominovala dvě-tři dekády.
Na jednu stranu tam pořád existuje
stále, ta jeho strana forca Itálie,
která měla teď ok. 8%
tam, myslím, že je velká otázka, co se sní stané,
až budou za poměrně dlouhoduhy volby.
Ale obecně
myslím, že ten trend, teď máme tam nějakou
časvůli, která sliši naň
takovou silnou dominantní
osobnost, tak on vlastně
otevřil opravdu ten prostor
a jak nejřív Mateus Salvini
tak teď Georgea Meloniavá hol velmi
dobře využívají.
Martin Meistrich, politolog z institutu

mezenárodních studií Fakulty
Sociálních věd univerzity Karlovy.
Děkujeme.

A to je všes
úterního vydání podcastu
5.59.

Děkujeme, že jste si na nás našli čas.
Ke všem našim epizodám se můžete
vrátit na stránkách správách
v podcastových aplikacích
i na platformě podcasty.cz
Pokud pro nás máte nějaký tip
nebo komentář, pošlete nám
na adresu za minutu 6
za vynáček szz.coz
týpadě nás kontaktujte
s sociální sítí Instagram
nebo Twitter.
To byla Lenka Kabrhelová.
Těším se zítra.